ORIGENES. MARCUS FRATER
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

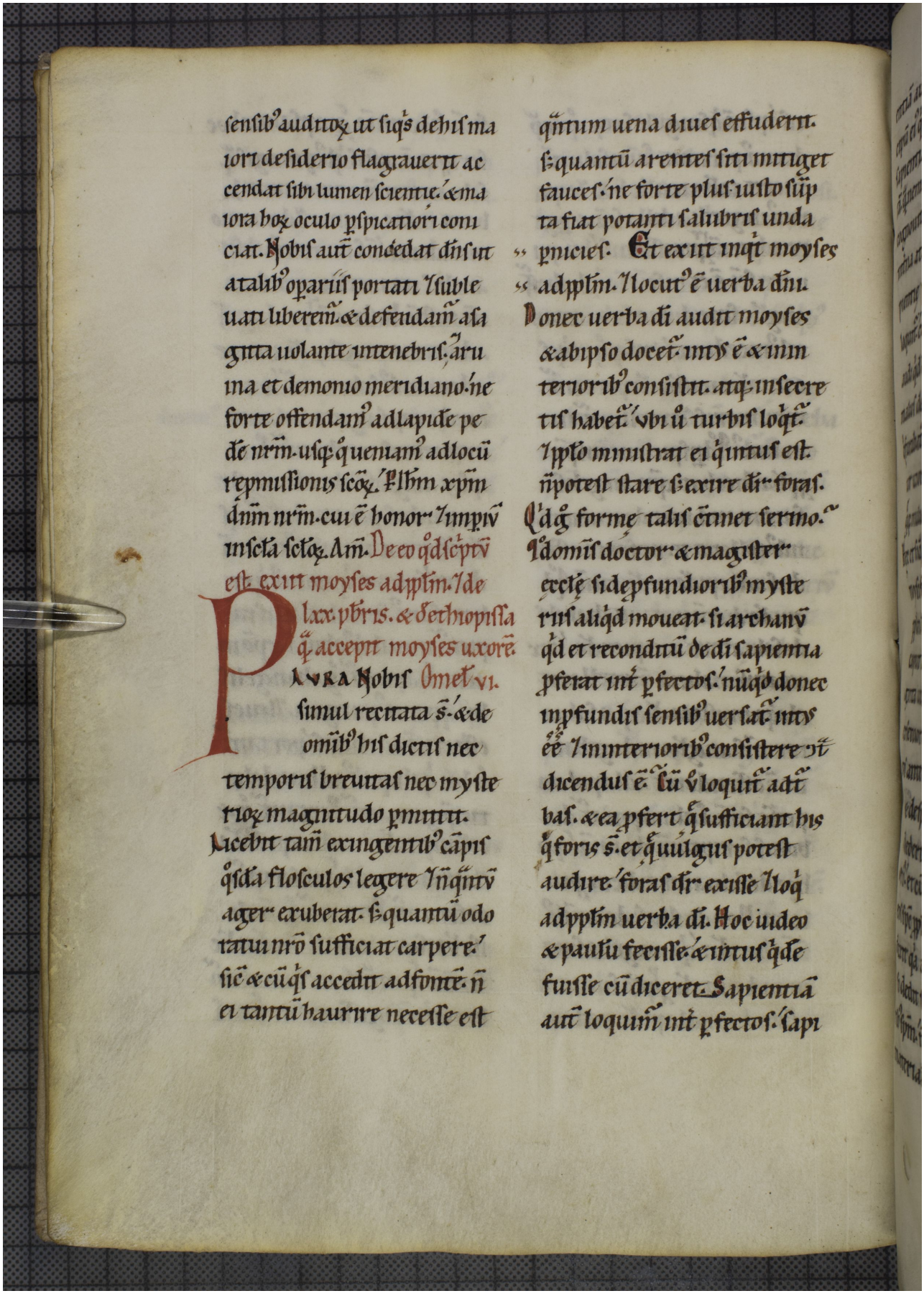

sensib⁹ auditoꝝ ut siq̄s de his ma
iori desiderio flagrauerit ac
cendat sibi lumen scientie. & ma
iora hoꝝ oculo ꝑspicatiori coni
ciat. Nobis aut̄ concedat dn̄s ut
a talib⁹ opariis portati ⁊ suble
uati liberem̄. & defendam̄ a sa
gitta uolante in tenebris. ⁊ aru
ina et demonio meridiano. ne
forte offendam⁹ ad lapide pe
de nr̄m. usq; q̄ ueniam⁹ ad locū
repmissionis scōꝝ. ꝑ Ihm xp̄m
dn̄m nr̄m. cui ē honor ⁊ imp̄iu
in scl̄a scl̄oꝝ. Am̄. De eo q̄d scr̄ptū
est. exiit moyses ad ppl̄m. ⁊ de
lxx. pb̄ris. & de ethiopissa
q̄ accepit moyses uxorē.

PLURA Nobis Omel. vi.
simul recitata s̄. & de
omib⁹ his dictis nec
temporis breuitas nec myste
rioꝝ magnitudo ꝑmittit.
Licebit tam̄ ex ingentib⁹ cāpis
q̄sd̄a flosculos legere ⁊ n̄ q̄ntū
ager exuberat. s; quantū odo
ratui nr̄o sufficiat carpere.
sic̄ & cū q̄s accedit ad fontē. n̄
ei tantū haurire necesse est
q̄ntum uena diues effuderit.
s; quantū arentes siti mitiget
fauces. ne forte plus iusto sup̄
ta fiat potanti salubris unda
ꝑnicies. Et exiit inq̄t moyses
ad ppl̄m. ⁊ locut⁹ ē uerba dn̄i.
Donec uerba dī audit moyses
& ab ipso docet̄. intꝰ ē & in in
terioribꝰ consistit. atq; in secre
tis habet̄. ubi ū turbis loq̄t̄.
⁊ ppl̄o ministrat ei q̄ intus est.
n̄ potest stare s; exire dr̄ foras.
Q̄d g̃ forme talis c̄tinet sermo.
Q̄d omīs doctor & magister
eccl̄e si de ꝑfundioribꝰ myste
riis aliq̄d moueat. si archanū
q̄d et reconditū de dī sapientia
ꝑferat int̄ ꝑfectos. nūq̄d donec
in ꝑfundis sensib⁹ uersat̄. intꝰ
ēē ⁊ in interioribꝰ consistere ꝯt̄
dicendus ē. Cū ū loquit̄ ad t̄
bas. & ea ꝑfert q̄ sufficiant his
q̄ foris s̄. et q̄ uulgus potest
audire. foras dr̄ exisse ⁊ loq̄
ad ppl̄m uerba dī. Hoc uideo
& paulū fecisse. & intus q̄de
fuisse cū diceret. Sapientiā
aut̄ loquim̄ int̄ ꝑfectos. sapi